

Chapter

15

แนวทางการพัฒนาการบริหารงานเพื่อรองรับ การเจริญเติบโตของอำเภอไซเสดถา นครหลวง เวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

The Management Development Approach to Support the Growth of the Saysetta District, Vientiane Capital, Lao PDR

จันมาลา กุสน (Chanmala Kousonh)*
ศิวัช ศรีโกคางกุล (Siwach Sripokangkul)**

-
- * นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น
Master of Public Administration Program College of Local Administration, Khon Kaen University
- ** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., อาจารย์ประจำ วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น
College of Local Administration, Khon Kaen University

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินแนวทางการพัฒนาการบริหารงานเพื่อรองรับการเจริญเติบโตของอำเภอไชเสดถา นครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว รวมถึงปัญหาที่เป็นอุปสรรคและการประมวลข้อเสนอแนะต่อการแก้ไขอุปสรรคในการสร้างแนวทางการพัฒนาการบริหารงานเพื่อรองรับการเจริญเติบโตของอำเภอไชเสดถา นครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกและการสนทนากลุ่มผู้บริหารระดับสูง ข้าราชการ และประชาชนของอำเภอไชเสดถา นครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จำนวน 44 คน โดยวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหาและสรุปแบบพรรณนาความ

ผลการวิจัยพบว่า แนวทางการพัฒนาการบริหารงานเพื่อรองรับการเจริญเติบโตของอำเภอไชเสดถา นครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ประกอบด้วย 8 ตัวชี้วัด ได้แก่ ด้านการพัฒนา ด้านการเมือง ด้านการพัฒนาอำเภอ ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ ด้านพัฒนาวัฒนธรรม - สังคม ด้านการป้องกันชาติ - การป้องกันความสงบ ด้านวิทยาศาสตร์ - เทคโนโลยี ด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ และด้านการพัฒนาโครงการพัฒนา โดยปัญหาที่เป็นอุปสรรคในการบริหารงานเพื่อรองรับการเจริญเติบโตของอำเภอไชเสดถา ได้แก่ ระดับความรู้ความเข้าใจของพนักงานที่เป็นสมาชิกพรรคและประชาชนจำนวนหนึ่งต่อแนวทางนโยบายของพรรค บางแผนงานโครงการที่ได้กำหนดไว้ไม่ประสบผลสำเร็จตามระดับความคาดหวังที่ตั้งไว้ ขาดการขยายตัวด้านการผลิตสินค้ามีประเภทใหม่และไม่สามารถร่วมเป็นกลุ่มการผลิตได้ ขาดแคลนครูและวัฒนธรรมอันดีงามของชาติมีบางด้านเสื่อมถอย ความเข้มแข็งและแบบแผนวิธีการทำงานของการทำงานในระดับหมู่บ้าน ขาดการเชื่อมโยงทางด้านข้อมูลข่าวสารและ

ข้าราชการอาวุโสขาดความรู้ในการใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ ความสามารถทางด้านวิชาการในการติดต่อสัมพันธ์และภาษาต่างประเทศของข้าราชการรัฐและอำนาจการปกครองในแต่ละหมู่บ้านยังมีจำกัด และการพัฒนาเส้นทางคมนาคมยังทำได้ไม่ดีเท่าที่ควร โดยเฉพาะถนนนอกเขตเทศบาลยังเป็นดินลูกรัง ทำให้การคมนาคมยังไม่สะดวกต่อการสัญจร

สำหรับข้อเสนอแนะต่อการแก้ไขอุปสรรคในการสร้างแนวทางการพัฒนาการบริหารงานเพื่อรองรับการเจริญเติบโตของอำเภอไชยเสถา ประกอบด้วย การศึกษาฝึกอบรมทางการเมืองแก่พนักงานที่เป็นสมาชิกพรรคและประชาชนให้รับรู้เข้าใจแนวทางนโยบายของพรรคและกฎหมายของรัฐอย่างถ่องแท้ การลงทุนพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานในด้านต่าง ๆ ของอำเภอเพิ่มเติม การส่งเสริมให้ประชาชนสร้างเศรษฐกิจครอบครัว โดยการผลิตเป็นสินค้าที่มีเทคนิคและตรงกับความต้องการของตลาดมากขึ้น การพัฒนาองค์ความรู้และวิธีการสอนแบบใหม่ ๆ ให้แก่ครู รวมถึงการปลูกฝังค่านิยมที่ดีงามของชาติ การให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการรักษาความสงบ โดยการเข้าเวรยามของหมู่บ้านในยามกลางคืน เพื่อป้องกันความไม่สงบไม่ปลอดภัยให้หมู่บ้าน การสร้างความร่วมมือและอำนวยความสะดวกให้แก่ธุรกิจต่างประเทศที่จะเข้ามาลงทุนภายในอำเภอให้มากขึ้น และปรับปรุงโครงการพื้นฐานด้านการคมนาคมให้มีความปลอดภัยและสะดวกต่อการเดินทางสัญจร

คำสำคัญ: แนวทางการพัฒนาการบริหารงาน/ การเจริญเติบโต/ อำเภอไชยเสถา

Abstract

Purposes of this research were; to assess the management development of the Saysetta District, Vientiane Capital, Lao PDR. (Hereinafter refers to as “the district”), to study and analyze problems and obstacles in the management development of the district, and to recommend the solution of the aforementioned problems and obstacles which response to the growth of the district. This research was conducted in accordance to the qualitative methodology which comprised the collection of data from the in-depth interview and focus group activity of total 44 targeted populations from high rank and chief executive government officials, government officials, and citizens of the Saysetta District. The data collected was analyzed and concluded by the descriptive method.

Results of this research revealed 8 indicators/aspects for the management development of the district; political development, district development, economic development, social and cultural development, national security and peace maintaining, science and technology, international relations, and project development. Problems and obstacles of the management development of the district were; levels of the understanding of the Party members and officials towards some policy of the Party which could not reach the goal of success in real practice, lack of the expansion of new product types, lack of the collaboration efforts for the building of producers’ cluster, lack instructors and teachers,

recession of national culture, lack of the solidarity in the village's working approaches, lack of the information connectivity, lack of knowledge in new technology in the senior government officials, lack of foreign language proficiency and international relation skills in government officials, limitation of administrative power in villages, and the condition of roads that obstruct the safety and convenient transportation especially those outside the municipal area.

In order to solve the aforementioned problems and obstacles, the district was expected to consider these following recommendations: organize the political trainings for the enhancement of the Party's members and the citizens' understanding towards the Party's policy and the state's law, increase the investment for the development of the district's infrastructures, promote the household economic by the production of clients-oriented goods, develop the new knowledge and teaching techniques for teachers, enhance the citizens' appropriate values, promote the citizens' participation for community security such as the village's night guard team building, foster the cooperation and assistant for the foreign investors, and improve the infrastructures for the safety transportation of the citizens.

Keywords: The management development approach/ Growth/
The Saysetta District

บทนำ

การจัดการปกครองท้องถิ่นเป็นการจัดการปกครองเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ท้องถิ่นได้มีอิสระในการปกครองตนเอง และส่งผลให้ประชาชนในท้องถิ่นเองได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมือง ตลอดจนมีสิทธิและบทบาทในการดำเนินการปกครองท้องถิ่นอันนำไปสู่รากฐานและวิถีทางการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยมากขึ้น (บุญยงช บุญताल, 2552) โดยนครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป.ลาว) ถือเป็นองค์การปกครองท้องถิ่นที่ขึ้นตรงกับรัฐบาล สปป.ลาว อันมีสถานะเป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยการปกครองท้องถิ่นแห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ค.ศ. 2004 (พ.ศ. 2547) ซึ่งได้บัญญัติไว้ว่า การปกครองท้องถิ่นเป็นการคุ้มครองบริหารรัฐ ซึ่งดำเนินการโดยการปกครองท้องถิ่นในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว แบ่งการปกครองท้องถิ่นออกเป็น 3 ชั้น ได้แก่ ชั้นแขวง (จังหวัด) ประกอบด้วย แขวงและนคร ชั้นเมือง (อำเภอ) ประกอบด้วย เมืองและเทศบาล และชั้นบ้าน (หมู่บ้าน) โดยองค์การปกครองแขวงและนคร มีบทบาทในการบริหารทางด้านการเมือง เศรษฐกิจวัฒนธรรม - สังคม การก่อสร้าง การใช้และการปกป้องรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรอื่น ๆ การป้องกันชาติป้องกันความสงบในท้องถิ่น และปฏิบัติงานการต่างประเทศ รวมถึงภารกิจอื่น ๆ ตามการมอบหมายของรัฐบาล (คำพูน แก้วสะหวัน, 2554)

โดยกฎหมายว่าด้วยการปกครองท้องถิ่นแห่ง สปป.ลาว ค.ศ. 2004 (พ.ศ. 2547) ได้บัญญัติและกำหนดสิทธิและหน้าที่ขององค์การปกครองท้องถิ่นชั้นแขวง (จังหวัด) ในมาตรา 4 (สาริกา อ่อนสี, 2559) ดังนี้

1) จัดตั้งแผนปฏิบัติ รัฐธรรมนูญ กฎหมาย มติ คำสั่ง ของชั้นส่วนบน แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคม และแผนงบประมาณรัฐในขอบเขตความรับผิดชอบของตน

2) วางแผนยุทธศาสตร์ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แผนงบประมาณ แห่งรัฐ และงานป้องกันชาติ - ป้องกันความสงบ บนพื้นฐานแผนยุทธศาสตร์ แห่งชาติ

3) คุ้มครองบริหารทางการเมือง เศรษฐกิจ วัฒนธรรม - สังคม ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และป้องกันชาติ - ป้องกันความสงบ

4) ออกมติ ข้อตกลง คำสั่ง คำแนะนำ และแจ้งเกี่ยวกับการคุ้มครอง เศรษฐกิจ วัฒนธรรม - สังคม และการป้องกันชาติ - ป้องกันความสงบ ในขอบเขตที่ตนเองรับผิดชอบโดยสอดคล้องกับระเบียบกฎหมาย

5) ติดตามการปฏิบัติหน้าที่งานขององค์การที่อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบ ของตน

6) ร่วมมือกับต่างประเทศตามกฎหมายของรัฐบาล

7) ปฏิบัติ สิทธิและหน้าที่อื่น ๆ ตามที่กฎหมายได้กำหนด

ดังนั้น นครหลวงเวียงจันทน์ จึงมีสิทธิและหน้าที่ตามบทบัญญัติแห่ง กฎหมายฉบับข้างต้น โดยนครหลวงเวียงจันทน์ ประกอบด้วย 9 เมือง (อำเภอ) ซึ่งแบ่งเขตการปกครองออกเป็น 2 เขต คือ เขตตัวเมืองใน (เขตเมือง) และ ตัวเมืองนอก (นอกเขตเมือง) โดยเขตตัวเมืองใน ประกอบด้วย 4 อำเภอ คือ อำเภอจันทน์บุรี อำเภอสีโคตบอง อำเภอไชเสดถา และอำเภอสีสัตนาท ส่วนเขตตัวเมืองนอก ประกอบด้วย 5 อำเภอ ได้แก่ อำเภอนาชายทอง อำเภอ ไชทานี อำเภอหาดชายฟอง อำเภอสังข์ทอง และอำเภอปากงึม โดยการพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมของนครหลวงเวียงจันทน์ในระยะที่ผ่านมามุ่งให้ความสำคัญ ในการพัฒนาอำเภอไชเสดถา ซึ่งเป็นหนึ่งใน 4 อำเภอในเขตตัวเมืองใน (เขตเมือง) ของนครหลวงเวียงจันทน์ เพิ่มขึ้นเป็นลำดับ เนื่องจากอำเภอไชเสดถา มีพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ วัฒนธรรม - สังคมที่น่าสนใจ อาทิ เป็นจุดใจกลางทาง ด้านการเมือง การป้องกันชาติ - ป้องกันความสงบ เศรษฐกิจวัฒนธรรม - สังคม และความสัมพันธ์กับต่างประเทศ รวมถึงเป็นจุดที่ตั้งของพระธาตุหลวงเวียงจันทน์

สนามหลวง หอธรรมสภา ตลอดจนมีบึงชาตุหลวงที่กว้างยาวสุดสายตา ซึ่งเอื้ออำนวยแก่การพัฒนาเป็นคลองระบายน้ำ รวมถึงการเป็นแหล่งท่องเที่ยว ประวัติศาสตร์ - วัฒนธรรม

นอกจากนี้ อำเภอไชเสตดายังมีพื้นที่ราบกว้าง อันเหมาะสมแก่การผลิต และการพัฒนา เป็นแหล่งลงทุนขนาดใหญ่ที่สามารถดึงดูดนักลงทุนทั้งภายใน และต่างประเทศ โดยในระยะที่ผ่านมาการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของ อำเภอไชเสตดา ได้มีการขยายตัว แต่ไม่เข้มแข็งและมั่นคง เช่น การจัดการ ลงทุนของรัฐยังจำกัด หน่วยธุรกิจถูกผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจ การขาด เงินทุนหมุนเวียน ทำให้การดำเนินโครงการของภาครัฐมีระยะเวลาล่าช้า และบางโครงการไม่สามารถปฏิบัติได้ตามเวลากำหนด (ศูนย์อินโดจีนศึกษา วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา, 2551) ซึ่งสิ่งท้าทายและอุปสรรค ในการดำเนินแผนพัฒนา คือ การจัดการโครงสร้างพื้นฐานเขตชานเมือง เช่น การกระจายกระจายของธุรกิจการผลิตด้านต่าง ๆ (ยังทำตามแบบแผนแบบลาว เป็นส่วนใหญ่) การสร้างบุคลากรด้านต่าง ๆ ทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ ความตื่นตัวทางด้านการเมือง ความสำนึกการเป็นเจ้าของเมืองของชาวอำเภอ ไชเสตดา การเคลื่อนย้ายของผู้คนทั้งเข้ามาอยู่อาศัย การหางานทำ และการศึกษา ซึ่งนับวันยิ่งมากขึ้น จึงทำให้การคุ้มครองรัฐ คุ้มครองสังคม และการตั้งกฎหมาย (บังคับใช้กฎหมาย) มีความสลับซับซ้อนมากขึ้น

ดังนั้น ผู้วิจัยในฐานะผู้บริหารฝ่ายตรวจสอบทรัพย์สินทางปัญญา มาตรฐานและมาตรฐานวิชา ประจำนครหลวงเวียงจันทน์ จึงมีความสนใจและ ตระหนักถึงความสำคัญในประเด็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการบริหารงาน เพื่อรองรับการเจริญเติบโตของอำเภอไชเสตดา นครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริม การปฏิบัติงานของอำเภอไชเสตดา ให้สามารถดำเนินตามแผนการพัฒนา เศรษฐกิจและสังคม ความต่อเนื่องของการดำเนินการปฏิบัติตามแผนงาน

ให้สำเร็จโดยเชื่อมโยงกับนโยบายสร้างอำเภอให้เป็นหน่วยงานหลักที่เข้มแข็ง รอบด้านและเป็นตัวแบบการพัฒนาส่งเสริมการใช้เทคนิคและวิธีบริหารงาน ที่ทันสมัยต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนา การบริหารงานเพื่อรองรับการเจริญเติบโตของอำเภอไชเสดถา นครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
2. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนา การบริหารงานเพื่อรองรับการเจริญเติบโตของอำเภอไชเสดถา ที่มีต่อการปฏิบัติงานของผู้บริหารระดับสูงของอำเภอและหัวหน้าฝ่ายข้าราชการและประชาชนภายในอำเภอไชเสดถา
3. เพื่อประมวลข้อเสนอแนะสำหรับการแก้ไขอุปสรรคการพัฒนาการบริหารงานเพื่อรองรับการเจริญเติบโตของอำเภอไชเสดถา นครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

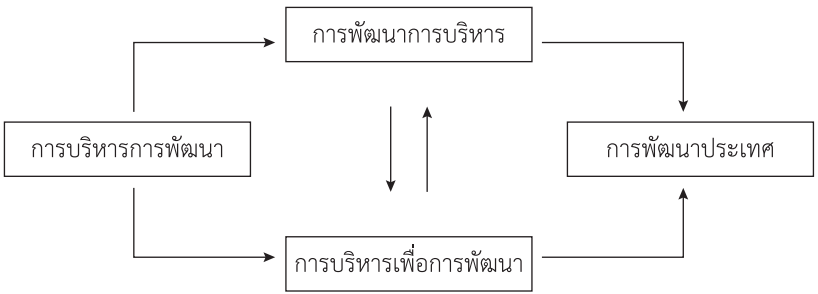
แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาการบริหารและการบริหารการพัฒนา

สำหรับการศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการบริหารงานเพื่อรองรับการเจริญเติบโตของอำเภอไชเสดถา สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จำเป็นต้องทำความเข้าใจแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาการบริหารและการบริหารการพัฒนา โดย ดิน ปรัชญพฤทธ์ (2548) ได้แยกอธิบายการพัฒนาการบริหารและการบริหารการพัฒนา ดังนี้

1) การพัฒนาการบริหาร หมายถึง การจัดเตรียมเปลี่ยนแปลงปรับปรุง หรือปฏิรูปโครงสร้างกระบวนการ และพฤติกรรมกรรมการบริหารขององค์กร หรือของบุคคลในองค์กรที่มีหน้าที่ “พัฒนา” ให้มีสมรรถนะ (Capabilities) หรือความสามารถที่จะรองรับนโยบายแผนงานโครงการ หรือสังคมสำหรับการพัฒนาประเทศ

2) การบริหาร (เพื่อ) การพัฒนา หมายถึง การนำเสนอสมรรถนะ หรือความสามารถที่มีอยู่ในระบบการบริหารมาขับเคลื่อนลงมือปฏิบัติตามนโยบายแผนงานโครงการ หรือกิจกรรมพัฒนาจริง ๆ เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่มีการวางแผนไว้ล่วงหน้านี้จะมุ่งความเจริญเติบโตทั้งด้านการบริหารเศรษฐกิจ การเมือง และสังคมของประเทศ อันจะนำไปสู่การลดความทุกข์ยากของประชาชน

โดย ดิน ปรัชญพฤทธิ์ สรุพบว่า การพัฒนาการบริหารและการบริหารการพัฒนาเป็นกิจกรรมที่สอดคล้องสัมพันธ์กัน ดังภาพที่ 1 (ดิน ปรัชญพฤทธิ์, 2548)

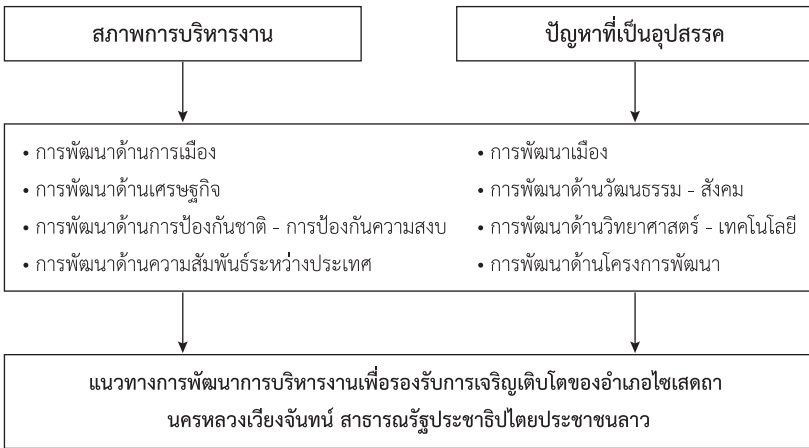
ภาพที่ 1 ความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาการบริหารและการบริหารการพัฒนา

อย่างไรก็ดี สำหรับแนวทางการพัฒนาการบริหารงานขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สะท้อนผ่านงานวิจัยของ คำพูน แก้วสะหวัน (2554) ว่าต้องสอดคล้องกับแนวทางนโยบายของพรรคและรัฐบาล ซึ่งได้เสนอแนวทางการพัฒนารัฐสู่การปกครองที่มั่นคงนำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์การพัฒนานครหลวงเวียงจันทน์ในระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2559 - 2563) อันประกอบด้วยแนวทางที่สำคัญ ได้แก่ การพัฒนาด้านการเมือง การพัฒนาเมือง การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ การพัฒนาด้านวัฒนธรรม - สังคม การพัฒนาด้านการป้องกันชาติ - การป้องกันความสงบ การพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์ - เทคโนโลยี การพัฒนาด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ และการพัฒนาด้านโครงการพัฒนา

โดยสรุป การพัฒนาการบริหาร กล่าวถึง วิธีการหรือแนวทางการบริหารจัดการที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว นำมาใช้ในการบริหารงาน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของ “การบริหารการพัฒนา” โดยมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับการบริหารเพื่อการพัฒนาที่ต้องเกี่ยวข้องกับกิจกรรมการพัฒนาตามนโยบาย แผนงาน และโครงการต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและการบริหารภายใน เช่น การพัฒนาหรือปรับปรุงที่โครงสร้างอำนาจหน้าที่ กระบวนการบริหารงาน ตลอดจนการเพิ่มขีดความสามารถในการบริหาร เป็นต้น โดยคำนึงถึงปัจจัยภายนอกหรือสภาพแวดล้อมด้วย

กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นจากแนวคิดการพัฒนาการบริหารและการบริหารการพัฒนาของ ดิน ปรีชญพฤทธิ (2548) และคำพูนแก้วสะหวัน (2554) ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน มีรายละเอียดดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวิจัยเอกสาร

ผู้วิจัยได้ทำการค้นคว้าข้อมูลด้านเอกสารทั้งในเชิงปฐมภูมิและทุติยภูมิที่เกี่ยวข้อง และเป็นประโยชน์แก่การศึกษา ซึ่งจำแนกได้ 3 ประเภท ประกอบด้วย 1) งานวิชาการ ได้แก่ หนังสือ ตำรา วิทยานิพนธ์ การค้นคว้าอิสระ รายงานการวิจัย และบทความทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาและ

การบริหารเพื่อการพัฒนา 2) เอกสารของทางราชการ ได้แก่ รายงานการประชุม รายงานประจำปี และ 3) ระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ขั้นตอนที่ 2 การสัมภาษณ์แบบเชิงลึก (In - depth Interview)

การสัมภาษณ์แบบเชิงลึกเป็นการสัมภาษณ์เพื่อให้ได้รายละเอียดและข้อมูลในเชิงลึกในการบริหารการพัฒนาของอำเภอไชยเสถา นครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตย ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันตามสภาพความเป็นจริง และปัญหาอุปสรรคในการบริหารการพัฒนา ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์ด้วยตนเองจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ซึ่งคัดเลือกจากกลุ่มผู้บริหารประกอบด้วยนายอำเภอและรองนายอำเภอ จำนวน 4 คน โดยใช้แนวคำถามในการสัมภาษณ์เพื่อให้ได้ข้อคิดเห็นที่มีต่อการบริหารการพัฒนา ปัญหาอุปสรรคในการบริหารการพัฒนา และข้อคิดเห็นที่มีต่อแนวทางการบริหารการพัฒนาในอนาคต โดยระหว่างการสัมภาษณ์ผู้วิจัยจะใช้วิธีการบันทึกข้อมูลโดยย่อพร้อมกับผู้ช่วยวิจัยในการบันทึกคำสัมภาษณ์ในรูปแบบวิดีโอ

ขั้นตอนที่ 3 การสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)

ผู้วิจัยได้นำวิธีการสนทนากลุ่มมาใช้ภายหลังการสัมภาษณ์แบบเชิงลึก โดยผู้วิจัยทำการนำเสนอแนวทางการพัฒนาการบริหารงาน เพื่อรองรับการเจริญเติบโตของอำเภอไชยเสถา นครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว แก่ผู้ร่วมการสนทนากลุ่มจำนวน 40 คน ซึ่งผู้ร่วมสนทนากลุ่มนี้จะได้มาจากการเลือกสรรแบบเฉพาะเจาะจงตามเกณฑ์จากกลุ่มผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ได้แก่ หัวหน้าฝ่ายและรองหัวหน้าฝ่าย ประจำอำเภอไชยเสถา จำนวน 20 คน และกลุ่มผู้มีส่วนได้ ส่วนเสีย ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน นักวิชาการ ผู้ทรงคุณวุฒิจากภาคธุรกิจ และผู้ประกอบการภาคเอกชน จำนวน 20 คน ซึ่งผู้วิจัยกำหนดไว้ว่าจะเป็นผู้ที่จะสามารถให้คำตอบตรงประเด็นและสามารถตอบวัตถุประสงค์ที่สนใจศึกษามากที่สุด เพื่อร่วมกันสนทนากลุ่มให้ได้รูปแบบที่เหมาะสมเป็นแนวทางในการพัฒนาที่มีความครบถ้วนสมบูรณ์มากที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสาร การสัมภาษณ์เชิงลึก และการสนทนากลุ่ม ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และสังเคราะห์เนื้อหา (Synthesis) ตามวัตถุประสงค์ การวิจัย และนำเสนอเชิงพรรณนาความ

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

1. แนวทางการพัฒนาการบริหารงานเพื่อรองรับการเจริญเติบโตของอำเภอไชเสดดา นครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

1.1 ด้านการพัฒนาการเมือง พบว่า ผู้นำได้มีการส่งเสริมเพื่อขยายแนวคิดของพรรคทางด้านการเมือง อาทิ การปรับปรุงแบบแผนวิธีการ ความเป็นผู้นำของพรรคและพนักงานให้เข้มแข็งและมีคุณภาพ เพื่อให้ข้าราชการมีความเข้าใจและยึดมั่นในแนวทางเปลี่ยนแปลงอย่างรอบด้าน ตามหลักการของพรรค มีการประสานงานความร่วมมือระหว่างอำเภอกับส่วนกลาง และระหว่างอำเภอกับหมู่บ้านและภาคส่วนเศรษฐกิจอื่น ๆ เป็นอย่างดี รวมถึงการยึดหลักแนวทางการต่างประเทศของพรรคเพื่อให้เกิดผลประโยชน์ร่วมกันทางการพัฒนาเศรษฐกิจและการช่วยเหลือ

1.2 ด้านการพัฒนาอำเภอ พบว่า อำเภอไชเสดดา ได้มีโครงการพัฒนาเส้นทางคมนาคมเพิ่มเติม ทั้งในเขตตัวอำเภอและนอกเขตอำเภอ ทำให้การเดินทางคมนาคมขนส่งสะดวกมากยิ่งขึ้น และมีระบบไฟฟ้า น้ำประปา (สาธารณูปโภค) ไปถึงทุกหมู่บ้าน ซึ่งสามารถตอบสนองความต้องการ โดยพื้นฐานของประชาชนในพื้นที่

1.3 ด้านเศรษฐกิจ พบว่า การผลิตทางอุตสาหกรรมการค้าและการบริการ มีการขยายตัว แต่ยังไม่เข้มแข็งและยั่งยืน เนื่องจากขาดการผลิตสินค้าใหม่และไม่สามารถรวมเป็นกลุ่มการผลิตได้ โดยเป็นการผลิตโดยครอบครัวเป็นหลัก ส่งผลให้ผลิตได้ในจำนวนที่จำกัด นอกจากนี้ ประชาชนลดการทำเกษตรกรรมและหันไปประกอบอาชีพอื่น ส่วนหนึ่งเพราะพื้นที่เกษตรกรรมลดลงตามการขยายตัวของตัวอำเภอและเศรษฐกิจ

1.4 ด้านวัฒนธรรม - สังคม พบว่า โรงเรียนที่มีที่ตั้งอยู่นอกเขตอำเภอ ขาดแคลนครูผู้สอนเมื่อเทียบกับจำนวนนักเรียน ขณะที่ครูจำนวนหนึ่งยังขาดทักษะในการถ่ายทอดความรู้และขาดประสบการณ์สอนนักเรียน โดยเฉพาะโรงเรียนระดับประถมศึกษา ส่วนการอนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรมอันดีงามชาติเป็นไปตามแนวทางนโยบายของภาครัฐ

1.5 ด้านการป้องกันชาติ - ป้องกันความสงบ พบว่า กองกำลังทหารตำรวจได้รับการฝึกทบทวนเป็นประจำ รวมถึงความเพียงพอของพาหนะและอาวุธในการดำเนินงาน แต่มีข้อจำกัดเกี่ยวกับงบประมาณสำหรับปฏิบัติหน้าที่และการดูแลกองทัพ - ตำรวจในอำเภอไชยเสด็จ

1.6 ด้านวิทยาศาสตร์ - เทคโนโลยี พบว่า ประชาชนสามารถเข้าถึงระบบข้อมูลข่าวสารและไปรษณีย์ได้จากหลายแหล่ง เช่น โทรศัพท์ วิทยุ โทรศัพท์ระบบออนไลน์ เป็นต้น นอกจากนี้ กลุ่ม SMEs ได้มีการฝึกอบรมและนำใช้เทคนิค - วิทยาการสมัยใหม่ในการผลิต เพื่อยกระดับสมรรถนะของการผลิต แต่ยังไม่แพร่หลายมากนัก

1.7 ด้านความสัมพันธ์ต่างประเทศ พบว่า อำเภอไชยเสด็จได้ปฏิบัติแนวทางการต่างประเทศของพรรคในการร่วมมือกับประเทศเพื่อนมิตรและประเทศใกล้เคียง เช่น การร่วมมือระหว่างรัฐและรัฐ รวมถึงการตั้งเอาการช่วยเหลือและการลงทุนจากต่างประเทศและองค์การสากลเข้ามาพัฒนาในด้านต่าง ๆ ของอำเภอ

1.8 ด้านโครงการพัฒนา พบว่า ภายในอำเภอได้มีโครงการพัฒนาในด้านต่าง ๆ มากมาย เช่น การปรับปรุงและก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐาน โครงการด้านภัยแล้ง ด้านภัยน้ำท่วม โครงการแก้ไขปัญหาราจรในท้องถนน โครงการพัฒนาตัวเมือง โครงการสร้างเขตท่องเที่ยวการค้าการบริการ โครงการพัฒนาจุดเชื่อมโยงเขตเศรษฐกิจเฉพาะและเขตเศรษฐกิจรวม รวมถึงโครงการอื่น ๆ อีกมากมาย หากแต่เส้นทางคมนาคมในเขตนอกอำเภอบางเส้นทางคมนาคมยังคงเป็นดินลูกรังและชำรุด ซึ่งทำให้การคมนาคมของประชาชนยังไม่สะดวกเท่าที่ควร

2. ปัญหาที่เป็นอุปสรรคในการพัฒนาการบริหารงาน เพื่อรองรับการเจริญเติบโตของอำเภอไชยเสถา นครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

2.1 ระดับความรู้ความเข้าใจของพนักงานสมาชิกพรรคและประชาชนจำนวนหนึ่งต่อแนวทางนโยบายของพรรคและกฎหมายของรัฐไม่ถ่องแท้ ซึ่งการบังคับใช้กฎหมายมีหลายด้านที่ไม่เข้มงวดและศักดิ์สิทธิ์ รวมทั้งการบริการประชาชนของอำเภอไชยเสถาบางขั้นตอนล่าช้า ส่วนหนึ่งเกิดแนวคิดแบบอนุรักษนิยม และการเสียสละเพื่อส่วนรวม รวมถึงขาดการประสานความร่วมมือระหว่างฝ่ายบริหารและฝ่ายปฏิบัติ

2.2 การกำหนดการประกาศใช้แผนผัง (ผังเมือง) และการคุ้มครองแผนผัง (การบังคับใช้ผังเมือง) ไม่มีความเข้มงวดในการพัฒนาอำเภอ อาทิ การขุดเซเวนคีนที่ที่ดิน บางแผนงานโครงการที่ได้กำหนดไว้ไม่ประสบผลสำเร็จตามระดับที่คาดหวัง (ไม่บรรลุเป้าหมาย) การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานยังมีข้อจำกัด เช่น สภาพถนนหนทางยังชำรุด เกิดน้ำท่วมขังในฤดูฝน และเป็นฝุ่นละอองในฤดูแล้ง ส่งผลให้เกิดอุบัติเหตุตามท้องถนน รวมถึงการทิ้งขยะแบบไม่เป็นระเบียบ

2.3 การพัฒนาเศรษฐกิจมีการขยายตัว แต่ไม่เข้มแข็งและยั่งยืน เช่น ไม่สามารถรวมเป็นกลุ่มการผลิตได้ หรือการผลิตแบบอาศัยแรงงาน ในครอบครัว รวมทั้งนักธุรกิจผู้ประกอบการไม่ปฏิบัติตามพันธะของตน อย่างถูกต้องตามกฎหมายที่วางไว้ อาทิ การเลี่ยงภาษี หรือการแจ้งรายรับ ที่เป็นเท็จ

2.4 การศึกษายังไม่ตอบสนองกับความเรียกร้องต้องการ ในการพัฒนา ครู อาจารย์ ไม่เพียงพอกับความต้องการที่แท้จริง รวมถึง การรักษาและส่งเสริมวัฒนธรรม จารีตประเพณีอันดีงาม เนื่องจากวัฒนธรรม อันดีงามของชาติมีบางด้านเสื่อมถอย และยังมีลักษณะปะปนไปตามค่านิยม ที่ไม่ถูกต้องของสังคม

2.5 การป้องกันชาติและการป้องกันความสงบ โดยเฉพาะ การรักษาความสงบพื้นฐาน ยังไม่ทั่วถึง โดยประชาชนส่วนใหญ่ยังถือว่าการรักษาความสงบเป็นหน้าที่ของทหารตำรวจ รวมถึงปัญหาสังคมที่ยังเกิดขึ้น อย่างต่อเนื่อง เช่น ปัญหาอุบัติเหตุตามท้องถนน การมั่วสุมสิ่งมีนเมา การปล้น ชิงทรัพย์ตามถนน เป็นต้น

2.6 อุปกรณ์และเครื่องมือสื่อสารที่นำไปใช้ยังมีไม่เพียงพอ กับความต้องการ ทำให้ขาดการเชื่อมโยงทางด้านข้อมูลข่าวสารของพนักงาน จำนวนหนึ่ง โดยเฉพาะข้าราชการอาวุโสที่ยังขาดความรู้ในการใช้เทคโนโลยี ใหม่ ๆ เช่น การใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตในการปฏิบัติงาน

2.7 การใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารระหว่างประเทศของ ข้าราชการยังไม่ดีเท่าที่ควร โดยเฉพาะความสามารถทางด้านวิชาการ ในการติดต่อระหว่างประเทศ และภาษาต่างประเทศของข้าราชการรัฐ และอำนาจการปกครองในแต่ละหมู่บ้านยังมีจำกัด รวมถึงการร่วมมือในการ ช่วยเหลือและการลงทุนพัฒนาอำเภอยังมีไม่มากนัก

2.8 โครงการพัฒนาส่วนใหญ่ยังมุ่งเน้นแต่การสร้างโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นต้องใช้เงินทุนมหาศาล ซึ่งสวนทางกับด้านงบประมาณ โดยเฉพาะในการวางผัง (เมือง) อำเภอ เช่น การบำรุงรักษาเส้นทางคมนาคม ทั้งในเขตและนอกเขตเมือง

3. ข้อเสนอแนะสำหรับการแก้ไขอุปสรรคในการพัฒนาการบริหารงาน เพื่อรองรับการเจริญเติบโตของอำเภอไฮเสดถา นครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

3.1 คณะพรคอำเภอไฮเสดถา ควรดำเนินการศึกษาอบรมเกี่ยวกับแนวคิดการเมืองให้แก่สมาชิกพรรค พนักงาน และประชาชนให้รับรู้เข้าใจแนวทางนโยบายของพรรคกฎหมายของรัฐอย่างลึกซึ้ง เช่น การปฏิรูปเกี่ยวกับจุดกำเนิดของพรรคและกองทัพ การประกาศเจตนารมณ์ของผู้นำ และเหตุการณ์สำคัญทั้งภายในและต่างประเทศ การยกระดับทฤษฎีการเมือง การปกครองตามแนวทางนโยบายของพรรค ระเบียบกฎหมายของรัฐและการบริหารรัฐด้วยกฎหมาย รวมถึงการนำเทคนิคการบริหารสมัยใหม่มาใช้ในการบริหารอำเภอ เพื่อสามารถปลุกพลังประชาชนให้เคารพระเบียบกฎหมายบ้านเมือง รวมถึงเข้าร่วมในภารกิจปกป้องรักษาและอาสาพัฒนาประเทศชาติ

3.2 ส่งเสริมการลงทุนพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานในด้านต่าง ๆ ของอำเภอ เช่น การลงทุนตามแผนผังตัวอำเภอ (ผังเมือง) โดยควรมีการบังคับใช้กฎหมายเคหะผังเมืองอย่างเคร่งครัด รวมถึงการซ่อมแซมถนนหนทางให้สามารถสัญจรได้อย่างสะดวก อันจะสร้างความเป็นระเบียบเรียบร้อยในตัวเมืองที่ช่วยแก้ไขปัญหารถติด ตลอดจนการจัดสรรสถานที่ทิ้งขยะเพื่อทำให้ตัวอำเภอมีความสะอาดสวยงาม

3.3 การพัฒนาเศรษฐกิจ ควรดำเนินการตามทิศทางของแนวนโยบาย 3 สร้าง โดยการสร้างโครงสร้างพื้นฐานให้เหมาะสมที่เอื้อต่อการเป็นอุตสาหกรรมและทันสมัย การส่งเสริมและผลักดันให้ประชาชนสร้าง

เศรษฐกิจครอบครัวโดยการผลิตเป็นสินค้าที่มีเทคนิค - วิชาการให้มากขึ้นและตรงกับความต้องการของตลาด รวมถึงขยายกลุ่มการผลิตด้านต่าง ๆ ให้เพิ่มขึ้น ส่วนด้านการผลิตเกษตร ควรส่งเสริมการผลิตเกษตรกรรมเป็นสินค้าผ่านการส่งเสริมการผลิตสินค้า 1 บ้าน 1 ผลิตภัณฑ์ อย่างน้อยอำเภอละไม่ต่ำกว่า 5 ผลิตภัณฑ์ รวมถึงการดำเนินมาตรการขึ้นเด็ดขาดกับหัวหน้าธุรกิจที่ละเมิดกฎหมาย ไม่ปฏิบัติตามแจ้งรายได้ของตนและหลบเลี่ยงภาษีอากร

3.4 การพัฒนาด้านวัฒนธรรม - สังคมนั้น ควรพัฒนาเกี่ยวกับการศึกษาให้มีคุณภาพดีขึ้น โดยมุ่งเน้นการพัฒนาคน โดยการเพิ่มจำนวนห้องเรียนแต่ละระดับชั้นอนุบาลขึ้นไปจนถึงชั้นมัธยมให้เหมาะสมและเพียงพอสำหรับนักเรียน ในการพัฒนาความรู้ของครูนั้น อำเภอหรือภาครัฐที่เกี่ยวข้องควรมีการพัฒนาความรู้ให้แก่ครูในด้านความรู้และวิธีการสอนแบบใหม่ ๆ เพื่อให้ครูได้มีความรู้ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ให้กับนักเรียน ส่งเสริมประชาชนในแต่ละท้องถิ่นให้เห็นถึงความสำคัญของการศึกษาและนำบุตรหลานของตนเข้าโรงเรียนอย่างทั่วถึงอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการส่งเสริมและปลูกฝังด้านวัฒนธรรมจารีตประเพณีอันดีงามของชาติแก่เยาวชนและประชาชนของประเทศ

3.5 การป้องกันชาติ - ป้องกันความสงบ จำเป็นต้องมีการศึกษาและฝึกอบรมให้แก่สมาชิกพรรค พนักงาน และประชาชน เพื่อให้เข้าร่วมในการป้องกันชาติป้องกันความสงบ เช่น ฝึกอบรมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการรักษาความสงบในการเข้าเวรยามของหมู่บ้านในยามกลางคืน เพื่อป้องกันความสงบปลอดภัยให้หมู่บ้าน รวมถึงยุทธวิธีให้กำลังป้องกันชาติ - ป้องกันความสงบอย่างเป็นประจำ และให้กำลังป้องกันชาติ ป้องกันความสงบต้องมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่อย่างเข้มงวดและเตรียมพร้อมทุกเวลาเพื่อการสกัดกั้นและรับมือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม เช่น การมั่วสุมสิ่งมีนเมา ยาเสพติด การปล้นชิงทรัพย์ การฉ้อโกง ปราบกฏการค้ำมนุษย์-โสเภณี และการทะเลาะวิวาท

3.6 การพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์ - เทคโนโลยี ซึ่งช่วยทำให้ประหยัดเวลาและลดต้นทุนลดลง อำเภอไชยเสด็จาจึงควรเตรียมข้าราชการของอำเภอให้มีความพร้อมในด้านการใช้สารสนเทศและการใช้อินเตอร์เน็ตของข้าราชการมาปรับใช้กับระบบการทำงานของข้าราชการในการให้บริการให้กับประชาชน รวมถึงการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องวงกว้าง

3.7 ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ควรปฏิบัติตามแนวทางการต่างประเทศของพรรคและรัฐบาล โดยเฉพาะการร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการพัฒนาในด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมร่วมกัน ขณะเดียวกัน ข้าราชการในอำเภอต้องได้รับการฝึกอบรมในด้านภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ เพื่อให้มีความพร้อมทางด้านภาษาต่างประเทศและมีความเข้าใจในแนวทางการต่างประเทศ สำหรับการเจรจาหรือขอความช่วยเหลือตามแนวทางการความสัมพันธ์ระหว่างประเทศของพรรคและรัฐบาล ตลอดจนการอำนวยความสะดวกให้แก่ักธุรกิจต่างประเทศที่จะเข้ามาลงทุนภายในอำเภอให้มากขึ้น

3.8 การพัฒนาโครงการพัฒนา อำเภอไชยเสด็จาควรกำหนดเงื่อนไขอำนวยความสะดวกให้แก่ักลงทุนในการพัฒนาโครงการต่าง ๆ ของรัฐบาล โดยเฉพาะการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ไฟฟ้า น้ำประปา และถนนหนทาง ให้มีความสะดวกและความปลอดภัยต่อการลงทุน ทั้งนี้ ต้องมีการกำหนดกฎระเบียบในการคุ้มครองการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานให้เหมาะสม

อภิปรายผล

จากสรุปผลการวิจัย ทำให้ผู้วิจัยได้แนวทางการพัฒนาการบริหารงาน เพื่อรองรับการเจริญเติบโต ของอำเภอไชเสดถา นครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยผู้วิจัยจะอภิปรายตามประเด็น ที่ได้ค้นพบ ดังนี้

แนวทางการพัฒนาการบริหารงานเพื่อรองรับการเจริญเติบโตของ อำเภอไชเสดถา นครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ประกอบด้วย 8 ตัวชี้วัด ได้แก่ ด้านการพัฒนาด้านการเมือง ด้านการพัฒนา อำเภอ ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ ด้านการพัฒนาวัฒนธรรม - สังคม ด้านการป้องกันชาติ - การป้องกันความสงบ ด้านวิทยาศาสตร์ - เทคโนโลยี ด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ และด้านการพัฒนาโครงการพัฒนา สะท้อนถึงการบริหารอำเภอภายใต้ความเป็นเมืองมากขึ้น จนกล่าวได้ว่าเป็นชุมชนใหม่ในลักษณะเขตชานเมืองเกิดขึ้น สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนา รัฐสู่การปกครองที่มั่นคง (คำพูน แก้วสะหวັນ, 2554) ดังนั้น การจัดการ โครงสร้างพื้นฐานในเขตชานเมือง รวมถึงปัญหาสังคมที่ยังมีเกิดขึ้น จึงมีความสลับซับซ้อนเพิ่มขึ้นเป็นเงาตามตัว เช่น ปัญหาอุบัติเหตุตามท้องถนน การมั่วสุมสิ่งมีนเมา การปล้นชิงทรัพย์ตามถนน เป็นต้น ดังนั้น กระบวนการ บริหารเพื่อรองรับการเจริญเติบโตของเมือง โดยเฉพาะวัฒนธรรมทางการเมือง ในการบริหารงานอำเภอไชเสดถา (เนื่องจาก สปป.ลาว มีลักษณะการปกครอง ประเทศแบบพรรคเดียว) ซึ่งอยู่ภายในแนวนโยบายบายของรัฐส่วนกลาง จึงมีความสำคัญ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สารีกา อ่อนสี (2559) ที่ระบุว่า ความพร้อมด้านการเมืองโดยเฉพาะภาวะผู้นำในการนำนโยบาย 3 สร้างเข้าไป ปฏิบัติในงาน ส่งผลให้ข้าราชการมีความเชื่อมั่นในการปฏิบัติงานและส่งเสริม การประสานงานทั้งภายในและภายนอกเมืองให้มีความพร้อมมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ เนื่องจากการพัฒนาเมืองเป็นกระบวนการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อม

ความเป็นอยู่ของชาวเมืองให้ดีขึ้น ทั้งทางด้านประชากร สิ่งแวดล้อม ทางกายภาพ เศรษฐกิจ สังคม และการเมืองการปกครอง โดยปรับปรุงบริการ พื้นฐานทางเศรษฐกิจของเมือง การพัฒนาบริการทางสังคม การพัฒนา เศรษฐกิจในการจ้างงาน และการพัฒนาขีดความสามารถขององค์กร ท้องถิ่น (ดิน ปรัชญาพฤทธิ์, 2548)

สำหรับปัญหาที่เป็นอุปสรรคในการบริหารงานเพื่อรองรับการเจริญเติบโตของอำเภอไฮเสดดา ได้แก่ ระดับความรู้ความเข้าใจของพนักงาน ที่เป็นสมาชิกพรรคและประชาชนจำนวนหนึ่งต่อแนวทางนโยบายของพรรค บางแผนงานโครงการที่ได้กำหนดไว้ไม่ประสบผลสำเร็จตามระดับ ความคาดหวังที่ตั้งไว้ ขาดการขยายตัวด้านการผลิตสินค้ามีประเภใหม่ และไม่สามารถร่วมเป็นกลุ่มการผลิตได้ ขาดแคลนครูและวัฒนธรรมอันดีงาม ของชาติมีบางด้านเสื่อมถอย ความเข้มแข็งและแบบแผนวิธีการทำงาน ของการทำงานในระดับหมู่บ้านยังไม่เข้มแข็ง ขาดการเชื่อมโยงทางด้านข้อมูล ข่าวสารและข้าราชการอาวุโสขาดความรู้ในการใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ ความสามารถทางด้านวิชาการในการติดต่อสัมพันธ์และภาษาต่างประเทศ ของข้าราชการรัฐและอำนาจการปกครองในแต่ละหมู่บ้านยังมีจำกัด และการพัฒนาเส้นทางคมนาคมยังทำไม่ได้ดีเท่าที่ควร โดยเฉพาะถนนนอกเขต เทศบาลยังเป็นดินลูกรัง ทำให้การคมนาคมยังไม่สะดวกต่อการสัญจร เป็นไป ในทางเดียวกับผลการวิจัยของ สารีกา อ่อนสี (2559) ที่สรุปว่า ความพร้อม ในการสร้างเมืองสังข์ทองให้เป็นเมืองที่เข้มแข็งรอบด้านตามนโยบาย 3 สร้าง โดยการปฏิบัตินโยบายดังกล่าวมีหลายด้านที่มีความพร้อม เช่น ด้านการเมือง การป้องกันชาติ - ป้องกันความสงบ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน แต่ด้านเศรษฐกิจ ด้านวัฒนธรรม - สังคม ด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และด้านการความสัมพันธ์ ต่างประเทศยังมีความพร้อมไม่มาก

สภาพปัญหาที่เป็นอุปสรรคข้างต้นนั้น ส่วนหนึ่งเกิดจากปัญหา ด้านสภาพแวดล้อมของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงสร้างพื้นฐานยังไม่เป็นระบบ เพราะบางเมืองมีถนนไปถึงแต่ใช้ได้เพียงไม่นาน รวมถึงการวางผังเมือง ยังไม่เป็นระบบ เช่น การวางผังเมืองในทั่วประเทศยังไม่มี เพราะการสร้างเมือง ในช่วงที่ผ่านมามีการนำผังเมืองเดิมมาใช้ในการตั้งถิ่นฐานและได้มีการขยายตัวเมืองใหญ่ขึ้น โดยที่ไม่ได้คำนึงถึงผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมที่จะเกิดขึ้น ในอนาคต (วรรณนิลา อ่อนประดิษฐ์, 2560) โดยเฉพาะปัญหาที่เป็นอุปสรรค ด้านเศรษฐกิจ คือ การส่งเสริมผลิตผลทางเกษตรกรรมให้เป็นสินค้าที่มีในบางพื้นที่เท่านั้น การบริการเทคนิคทางด้านการเกษตรมีไม่มากและประชาชน ไม่เข้าใจเกี่ยวกับการทำเกษตรกรรมเชิงพาณิชย์ ส่วนการตลาด การประกันราคา คุณภาพ และปริมาณของสินค้า ประชาชนยังไม่มีความรู้ด้านนี้มากนัก

ส่วนข้อเสนอแนะต่อการแก้ไขอุปสรรคการพัฒนาการบริหารงาน เพื่อรองรับการเจริญเติบโตของอำเภอไชยเสถา นครหลวงเวียงจันทน์ ข้อเสนอแนะต่อการพัฒนาด้านการเมือง ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านเศรษฐกิจ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สาลิกา อ่อนสี (2559) ที่สะท้อนว่าการดำเนินการ ส่งข้าราชการที่มีประสบการณ์ลงสู่ท้องถิ่นเพื่อทำหน้าที่ศึกษาอบรมด้านแนวคิด การเมืองเกี่ยวกับเนื้อหานโยบาย 3 สร้าง เพื่อถ่ายทอดให้ประชาชนได้มีความเข้าใจ ตลอดจนส่งเสริมให้ประชาชนสร้างเศรษฐกิจครอบครัว โดยการผลิตสินค้า ที่มีคุณภาพและมาตรฐานและตรงตามความต้องการของตลาด รวมถึง การฝึกอบรมวิชาชีพให้ประชาชนในแต่ละท้องถิ่นให้สามารถประกอบอาชีพ ที่เป็นการสร้างรายได้ที่ถาวรได้ ด้านวัฒนธรรม - สังคม ด้านการป้องกันชาติ - ป้องกันความสงบ ด้านวิทยาศาสตร์ - เทคโนโลยี

ขณะที่ข้อเสนอแนะด้านวัฒนธรรม - สังคม ด้านการป้องกันชาติ - ป้องกันความสงบ และด้านวิทยาศาสตร์ - เทคโนโลยี สอดคล้องกับข้อเสนอแนะ ของ คำพูน แก้วสะหวัน (2554) ที่ระบุว่า พลเมืองทุกคนมีระดับภาษาสากล

อย่างน้อยหนึ่งภาษา เพื่อเป็นตัวชี้วัดในด้านทรัพยากรมนุษย์ โดยมีนักวิชาการที่มีความเชี่ยวชาญตอบสนองโดยพื้นฐานกับยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจสังคม มีสถาบันค้นคว้าทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ผ่านการนำเอาผลสัมฤทธิ์ทางด้านวิทยาศาสตร์และวิทยาการเข้ามาประยุกต์ใช้ในการผลิตภาคธุรกิจ รวมถึงการสร้างคนรุ่นใหม่ให้สืบทอดวัฒนธรรมที่ดั้งเดิมของชาติ ควบคู่ไปกับการสร้างความเจริญทางด้านจิตใจไปพร้อมกับการแก้ไขเหตุการณ์ภัยสังคมต่าง ๆ ให้ลดลง ส่วนด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ และการพัฒนาโครงการพัฒนา สอดคล้องกับ วรรณนิลา อ่อนประดิษฐ์ (2560) ที่มุ่งเสนอแนะให้แขวงสะพานนะเขตส่งเสริมความสัมพันธ์ความร่วมมือกับต่างประเทศ และเป็นเจ้าภาพในการเชื่อมโยงด้านเศรษฐกิจกับสากล รวมถึงเงื่อนไขการนำเอาโครงการพัฒนาไปปฏิบัติให้ประสบความสำเร็จ กล่าวคือ ยิ่งโครงการพัฒนามุ่งเน้นไปที่กลุ่มเป้าหมายมากขึ้นเพียงใด ก็ยังมีโอกาสที่จะได้รับการนำไปปฏิบัติมากขึ้นเพียงนั้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

อำเภอไชเสดดา ควรกำหนดแนวทางการพัฒนาการบริหารงานเพื่อรองรับการเจริญเติบโต โดยดำเนินการดังต่อไปนี้ คือ การศึกษาฝึกอบรมทางการเมืองแก่พนักงานที่เป็นสมาชิกพรรคและประชาชนให้รับรู้เข้าใจแนวทางนโยบายของพรรค กฎหมายของรัฐอย่างลึกซึ้ง การลงทุนพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานในด้านต่าง ๆ ของอำเภอเพิ่มเติม การส่งเสริมให้ประชาชนสร้างเศรษฐกิจครอบครัวโดยการผลิตเป็นสินค้าที่มีเทคนิคและตรงกับความต้องการของตลาดมากขึ้น การพัฒนาองค์ความรู้และวิธีการสอนแบบใหม่ ๆ ให้แก่ครู รวมถึงการปลูกฝังค่านิยมที่ดั้งเดิมของชาติ การให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการรักษาความสงบเรียบร้อยของหมู่บ้านโดยการเข้าเวรยามในยามกลางคืน

ของหมู่บ้าน การสร้างความร่วมมือและอำนวยความสะดวกให้แก่ธุรกิจต่างประเทศที่จะเข้ามาลงทุนภายในอำเภอให้มากขึ้น และปรับปรุงโครงการพื้นฐานด้านการคมนาคมให้มีความปลอดภัยและสะดวกต่อการเดินทางสัญจร

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

ด้วยการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกศึกษาเฉพาะพื้นที่อำเภอไชยเสถา สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว แม้การศึกษานี้จะสามารถตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ได้กำหนดไว้ แต่ยังคงไม่ครอบคลุมเขตพื้นที่ของนครหลวงเวียงจันทน์ ซึ่งแบ่งเขตการปกครองออกเป็น 2 เขต คือ เขตตัวเมืองใน (เขตเมือง) และตัวเมืองนอก (นอกเขตเมือง) โดยเขตตัวเมืองใน ประกอบด้วย 4 อำเภอ คือ อำเภอจันทน์ทური อำเภอสีโคตตบอง อำเภอไชยเสถา และอำเภอสีสัตตนาท ส่วนเขตตัวเมืองนอก ประกอบด้วย 5 อำเภอ ได้แก่ อำเภอ นาชายทอง อำเภอไชทานี อำเภอหาดชายฟอง อำเภอสังข์ทอง และอำเภอปากงึม ดังนั้น จึงควรมีการศึกษาวิจัยลักษณะเดียวกันนี้ในพื้นที่อำเภออื่น ๆ หรือศึกษาเปรียบเทียบกันระหว่างอำเภอในเขตตัวเมืองใน (เขตเมือง) และตัวเมืองนอก (นอกเขตเมือง) เพื่อสังเคราะห์เป็นแนวทางการพัฒนาการบริหารงานเพื่อรองรับการเจริญเติบโตขององค์การปกครองขึ้นอำเภอขึ้นจังหวัด และนครหลวง อันจะเป็นข้อมูลให้กับรัฐบาลในการวางแผนและปรับเปลี่ยนแนวทางการบริหารงานเพื่อรองรับการเจริญเติบโตในอนาคตต่อไป

รายการอ้างอิง

- คำพูน แก้วสะหวัน. (2554). *แนวทางการพัฒนาวิสาหกิจผู้ประกอบการที่มั่นคง*. นครหลวงเวียงจันทน์: สำนักพิมพ์วารสารใหม่.
- ดิน ปรัชญพฤทธิ. (2548). *การบริหารการพัฒนา: ความหมาย เนื้อหา แนวทาง และปัญหา* (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญณนุช บุญตาส. (2552). *ความคิดเห็นของพนักงานส่วนตำบลและข้าราชการสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ ต่อการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงานท้องถิ่นอำเภอแม่แตงในด้านการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่*. การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วรรณนิลา อ่อนประดิษฐ์. (2560). *ผลกระทบของเขตเศรษฐกิจพิเศษที่มีต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนแขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว*. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ศุภย์อินโดจีนศึกษา วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา. (2551). *ข้อมูลพื้นฐานสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว*. ชลบุรี: ศุภย์อินโดจีนศึกษา วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สาริกา อ่อนสี. (2559). *ความพร้อมในการสร้างเมืองสังข์ทองให้เป็นเมืองที่เข้มแข็งรอบด้านตามนโยบาย 3 สร้าง*. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.